

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΓΙΑΝΝΗ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΤΡΙΤΗ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019

Αξιότιμε κύριε Γενικέ Γραμματέα του ΟΟΣΑ, αξιότιμοι υπουργοί, αγαπητοί προσκεκλημένοι, σας καλωσορίζω στην Αθήνα εκ μέρους της κυβέρνησης, σας καλωσορίζω στην Ελλάδα. Θα έχετε ακούσει πολλά για την κρίση στην Ελλάδα και την οικονομική και την προσφυγική, για τη σκληρή λιτότητα που επεβλήθη.

Σήμερα όμως θέλω να σας καλωσορίσω στην Ελλάδα της ανάκαμψης και της ανασυγκρότησης. Διότι ακριβώς έχουμε μπει σε αυτό το δρόμο μετά από μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού.

Η οικονομία ανακάμπτει για τρίτη συνεχή χρονιά. Η ανεργία αν και παραμένει σε υψηλά επίπεδα έχει μειωθεί σημαντικά από το 27% που ήταν στο 18%. Οι ξένες επενδύσεις αυξάνουν. Παλιότερα πάρα πολλές μικρές επιχειρήσεις αλλά και μεσαίες έκλειναν. Τώρα σε κάθε μία επιχείρηση που κλείνει ανοίγουν τρεις καινούργιες.

Η κοινωνία αρχίζει να έχει τις συνέπειες του γεγονότος ότι βγήκαμε από τα μνημόνια και από την επιτροπεία. Αυξάνουν σιγά – σιγά τα εισοδήματα. Αυξήθηκε ο κατώτατος μισθός. Επιστρέφουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις. Οι ανασφάλιστοι έχουν δικαίωμα πλέον να είναι και αυτοί στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Μετά από 20 χρόνια για πρώτη φορά γίνονται προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών και γενικά οι πρώτες προσλήψεις που κάνουμε είναι στον τομέα της υγείας, της εκπαίδευσης, της Αυτοδιοίκησης.

Παρ' όλο που η κληρονομιά της κρίσης είναι βαριά, αρχίζουν και διαγράφονται θετικές τάσεις και μάλιστα έχουμε μείωση της φτώχειας και των ανισοτήτων.

Στο φόντο αυτό έχουμε να συζητήσουμε σήμερα ένα κρίσιμο θέμα το οποίο με άλλες διαστάσεις, δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αλλά ευρύτερα που είναι το θέμα των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων, αλλά σε συνδυασμό και με το πολύ σοβαρό θέμα που έχει θέσει ο ΟΟΣΑ, το θέμα των λεγόμενων μέγα τάσεων, των προκλήσεων με άλλα λόγια, που αντιμετωπίζουν οι κοινωνίες μας στο παρόν, αλλά και στο μέλλον.

Το γενικό ερώτημα που προκύπτει είναι με ποιες πολιτικές θα αντιμετωπίσουμε αυτές τις προκλήσεις. Είτε πρόκειται για την κλιματική αλλαγή, είτε πρόκειται για την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση, για τις δημογραφικές αλλαγές κλπ.

Εάν το κάνουμε αυτό με τις πολιτικές που επικράτησαν τις τελευταίες 10ετίες σε πολλές χώρες σε αυτό το περιβάλλον που ονομάστηκε νεοφιλελευθερισμός, τότε πρέπει να είμαστε ανήσυχοι, γιατί αυτές οι πολιτικές δεν επέτρεψαν την αντιμετώπιση των ανισοτήτων, αντίθετα συνέβαλαν στη διεύρυνσή τους.

Από την άποψη αυτή η σημερινή συνάντηση είναι μια ευκαιρία να ανταλλάξουμε εμπειρίες και να δούμε ακριβώς σε ποια κατεύθυνση πρέπει να κινηθούμε.

Το δεύτερο ερώτημα είναι πιο ειδικό. Αφορά την Ελλάδα και ίσως και άλλες χώρες που αντιμετωπίζουν μεγάλα κοινωνικά προβλήματα. Είναι ένα πρόβλημα προτεραιοτήτων. Πώς θα συνδυάσουμε δηλαδή προβλήματα που απαιτούν άμεσες απαντήσεις, όπως είναι η φτώχεια, η ακραία φτώχεια, όπως είναι στρώματα που κινδυνεύουν σε κοινωνικό αποκλεισμό, όπως είναι η μεγάλη ανεργία που παραμένει σε εμάς, ιδιαίτερα στους νέους, πώς θα συνδυάσουμε λύσεις άμεσες με όλες αυτές τις προκλήσεις που απαιτούν ένα μακροχρόνιο σχεδιασμό για να μπορέσουμε να τις αντιμετωπίσουμε.

Στην περίπτωση μας την απάντηση σε αυτό δεν τη βλέπουμε στο να αναβάλουμε τα επείγοντα θέματα της κοινωνικής προστασίας, του κοινωνικού κράτους όπως υποστηρίζουν ορισμένοι. Να περιμένουμε δηλαδή πρώτα να αναπτυχθεί η οικονομία και μετά να μπορέσουμε να κάνουμε κάτι γι' αυτά τα

στρώματα, διότι έχουμε πειστεί ότι η διεύρυνση των ανισοτήτων αποτελεί εμπόδιο και στην ανάπτυξη.

Άρα προσπαθούμε μέσα από μια ολιστική προσέγγιση να αντιμετωπίσουμε ταυτόχρονα, συνδυασμένα τόσο τα προβλήματα άμεσης παρέμβασης, όσο και εκείνα τα οποία όπως είπα, απαιτούν άμεση δράση, αλλά και ένα πιο μακρύ ορίζοντα για να έχουμε τα αποτελέσματα.

Στην κατεύθυνση αυτή έχουμε διαμορφώσει για πρώτη φορά στη χώρα μας μια εθνική αναπτυξιακή στρατηγική με την οποία απαντάμε το θεμελιώδες ερώτημα για ποια ανάπτυξη ενδιαφερόμαστε, διότι η Ελλάδα πριν την κρίση, πριν τη χρεοκοπία είχε ισχυρούς ρυθμούς ανάπτυξης για 15 χρόνια. Και όμως υπέστη αυτή την κρίση.

Άρα δεν αρκεί η ανάπτυξη, αλλά πρέπει να είναι ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς, όπως ο ΟΟΣΑ επιμένει και όπως οι στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη του ΟΗΕ επίσης μας επισημαίνουν. Άρα με την αναπτυξιακή στρατηγική προσπαθούμε, θέλουμε να θεμελιώσουμε ένα νέο υπόδειγμα ανάπτυξης δίκαιης και βιώσιμης χωρίς αποκλεισμούς.

Και σε αυτό μας έχουν βοηθήσει, όπως ήδη είπα, και οι κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ και οι στόχοι βιώσιμης ανάπτυξης του ΟΗΕ, αλλά και αρκετές εμπειρίες από τις δικές σας χώρες τις οποίες προσπαθούμε να αξιοποιήσουμε.

Δεύτερο. Νέο υπόδειγμα ανάπτυξης απαιτεί νέα θεσμικά εργαλεία και νέα χρηματοδοτικά εργαλεία. Δεν μπορούμε να έχουμε στοχευμένη ανάπτυξη με κοινωνικούς στόχους εάν δεν έχουμε εκείνα τα θεσμικά εργαλεία να επηρεάσουμε και να κατευθύνουμε την ανάπτυξη.

Στην κατεύθυνση αυτή εισάγουμε τη δυνατότητα να έχουμε όχι μόνο ετήσια προγράμματα δημοσίων επενδύσεων, αλλά 5ετή ή πολυετή εν πάση περιπτώσει τέτοια προγράμματα. Προβλέπουμε τη θεσμική δυνατότητα και την υποχρέωση να υπάρχουν τομεακά προγράμματα, αλλά και περιφερειακά προγράμματα. Εμείς έχουμε το παράδειγμα όλων των περιφερειών. Όλες οι περιφέρειες χρειάζονται τέτοια προγράμματα, αλλά έχουμε το παράδειγμα των νησιών όπου χωρίς μια συγκεκριμένη νησιωτική πολιτική δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα και σε αυτή την κατεύθυνση ήδη, στον τομέα της ψηφιακής πολιτικής, της ενέργειας, του κλίματος κλπ, παράγονται τέτοιες μεσοπρόθεσμες πολιτικές τις οποίες αρχίζουμε να υλοποιούμε.

Τρίτο. Δημιουργούμε ένα πλέγμα στοχευμένων χρηματοδοτικών εργαλείων. Η Ελλάδα ήταν ίσως η μόνη χώρα στην Ευρώπη που δεν είχαμε δημόσια αναπτυξιακή τράπεζα, τη δημιουργούμε τώρα. Δημιουργούμε ταμεία συμμετοχών για να στηρίξουμε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Δημιουργούμε ένα σύστημα microfinance τα οποία όλα αυτά λειτουργούν παράλληλα και συμπληρωματικά προς το τραπεζικό σύστημα. Με αυτό τον τρόπο προσπαθούμε ακριβώς να ενισχύσουμε τη μετάβαση στο νέο υπόδειγμα ανάπτυξης.

Τέταρτο. Αναβαθμίζουμε το ρόλο της Αυτοδιοίκησης η οποία επλήγη πάρα πολύ. Η αυτοδιοίκηση επλήγη πάρα πολύ στην Ελλάδα στα χρόνια της κρίσης. Της δίνουμε πόρους, της δίνουμε αρμοδιότητες. Βοηθάμε στον ψηφιακό της εκσυγχρονισμό, θέλουμε την Αυτοδιοίκηση να γίνει σημαντικός όχι μόνο θεσμός δημοκρατίας, αλλά και συντελεστής της ανάπτυξης.

Επίσης όλα αυτά απαιτούν την κοινωνία ενεργά συμμετοχη. Άρα δημιουργούμε θεσμούς και διαδικασίες διαβούλευσης, διαλόγου, συνεργασίας, δημιουργία συναινέσεων, τόσο σε οριζόντιο επίπεδο όσο και κάθετα ανάμεσα στα διαφορετικά επίπεδα κυβέρνησης, αυτοδιοίκησης, κοινωνίας.

Και πρέπει να πω ότι είχαμε και μια θετική εμπειρία με την έννοια ότι δημιουργήσαμε, οργανώσαμε 15 περιφερειακά συνέδρια στην Ελλάδα, όπου συζητάμε τις βασικές κατευθύνσεις της αναπτυξιακής στρατηγικής, αλλά και συγκεκριμένα έργα για την κάθε περιφέρεια και πρέπει να πω παρ' όλο που υπάρχει μια πολιτική, οξεία πολιτική αντιπαράθεση στην Ελλάδα λόγω των μεγάλων προκλήσεων που δημιουργήθηκαν, εν τούτοις παρ' όλα αυτά είδαμε να υπάρχει η δυνατότητα διαλόγου, συναινέσεων, ακόμα και σε φορείς που είχαν διαφορετικές ιδεολογικές, ή πολιτικές κατευθύνσεις.

Με αυτό τον τρόπο προσπαθούμε να δημιουργήσουμε το νέο θεσμικό πλαίσιο για τη νέα ανάπτυξη για την οποία συζητούμε και τα νέα χρηματοδοτικά εργαλεία με τα οποία θα μπορέσουμε να την προωθήσουμε.

Προσπαθούμε τέλος όλη αυτή την προσπάθεια να την εντάξουμε και σε μια προοπτική η οποία για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η προοπτική της νέας προγραμματικής περιόδου. Όπως γνωρίζετε η νέα προγραμματική περίοδος τυπικά αρχίζει το 2021 με 2029, καλύπτει δηλαδή όλη την επόμενη 10ετία.

Έχουμε αρχίσει την προετοιμασία παρόλο που οι οριστικές αποφάσεις για την κατανομή των πόρων δεν έχουν ακόμη ληφθεί έχουμε αρχίσει την

προετοιμασία και ακριβώς το πλαίσιο αυτό νομίζω ότι η σημερινή συνάντηση έχει να μας δώσει πολλά τόσο με τις δικές σας εμπειρίες που θέλουμε να ακούσουμε, όσο και με τη διακήρυξη η οποία αναμένεται να προκύψει ως αποτέλεσμα αυτών των συζητήσεων, η οποία θα είναι μια ισχυρή κατεύθυνση και για μας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω στο πρόσωπό σας τις χώρες και τους λαούς που στα δύσκολα χρόνια που είχαμε τόσο με την οικονομική κρίση, όσο και με την προσφυγική, νιώσαμε τη συμπαράστασή σας με διάφορους τρόπους και την αλληλεγγύη σας και αυτό το κρατάμε ως ένα στοιχείο το οποίο επιβεβαιώνει ακριβώς ότι στις δύσκολες ώρες φαίνονται οι φίλοι και εκεί σφυρηλατείται πριν από όλα το κλίμα συνεργασίας και αλληλεγγύης που πρέπει να συνοδεύει όλη μας την πορεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.